626/01

Den 27. august 2001 blev i sag nr. 54.577:

xxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over reparationen af en skade på et maleri.

Selskabet har i skrivelse af 11/12 2000 bl.a. anført: "Sagen handler om, hvorvidt klager har krav på yderligere reparation eller erstatning i anledning af indbrud i 1987. ALKA forsikring modtog anmeldelse fra klager i 1987 vedrørende et indbrud i klagers villa. Selskabet er desværre ikke længere i besiddelse af anmeldelsen, da hændelsen ligger 13 år tilbage i tiden. Derefter besigtigede en taksator gerningsstedet og anerkendte hændelsen som dækningsberettiget. ... Ifølge taksator havde gerningsmændene lavet en flænge i maleriet på 15-20 cm, og maleriet blev efter aftale overgivet til konservator til istandsættelse. Forsikringstager fik repareret sit billede og havde ingen indvendinger til denne reparation før i dag – 13 år senere – hvor han pludselig mener, at det ikke er repareret på en holdbar måde. ... Endvidere klager forsikringstager over, at maleriet havde fået påført en ny signatur på bagsiden. ALKA forsikring oplyste forsikringstager ved skrivelse af 3. november 2000, at det måtte lægges til grund, at reparationen var udført tilfredsstillende, og at selskabet ikke havde noget ansvar for, om maleriet oprindeligt var ægte eller falsk. ... Det gøres for det første gældende, at kravet er forældet efter den 5-årige forældelsesfrist, da kravet forfaldt i 1987 og først blev fremsat overfor ALKA forsik-

ring i år 2000. Dernæst gøres det gældende, at maleriet blev repareret på tilfredsstillende vis, hvilket klager også bekræftede i sit brev af 6. november 2000."

Klageren har heroverfor i skrivelse af 17/12 2000 bl.a. anført: "Der er enighed om, at jeg i 1987 efter forslag fra forsikringsselskabets assurandør accepterede at få restaureret det originale maleri og ligeledes at jeg ved tilbageleveringen synes, at maleriet så fint ud. Det har imidlertid efterfølgende vist sig, at reparationen ikke blev udført fagmæssigt og langt fra professionelt forsvarligt, hvilket først åbenbarede sig for mig, da jeg anmodede kunstneren om at rense maleriet. På maleriet er der over hele bagsiden påklæbet et nyt stykke lærred og det er gennemtrængning af limen fra denne påklæbning, som jeg fejlagtig antog som snavs og som fuldstændig har spoleret maleriet. På det påklæbede lærred på bagsiden er kunstnerens signatur blevet eftergjort og det er derfor jeg samtidig gjorde opmærksom på, at maleriet ved 'restaureringen' er blevet forfalsket. ... jeg føler mig bedraget i forbindelse med den udførte 'restaurering' af maleriet. Jeg finder endvidere at forsikringsselskabet må være ansvarlig for den mangelfulde reparation, idet selskabet har valgt 'konservator' og samtidig som professionel aktør bør sikre sig, at restaureringen lever op til standarderne for konservering af kunstværker. ... Jeg kan ikke være enig i forsikringsselskabets synspunkt om forældelse, da det jo først er for nylig at jeg er blevet opmærksom på, at den af forsikringsselskabet valgte restaurering er mangelfuld og har været ødelæggende for kunstværket. Desuden kan der vel næppe være tale om en 5 årig forældelse, når der som her foreligger et egentligt falskneri."

Nævnet udtaler:
På det foreliggende grundlag finder nævnet det ikke godtgjort, at signaturen på maleriet er blevet ændret i forbindelse med reparationen.

Klageren har anført, at det i forbindelse med en rensning af maleriet blev konstateret, at limen fra det lærred, der i forbindelse med reparationen blev påklæbet bagsiden af maleriet, er trængt igennem maleriet og har ødelagt dette. Selskabet gør gældende, at maleriet blev repareret på tilfredsstillende vis af den - efter klagerens angivelse - af selskabet valgte reparatør (som selskabet i givet fald hæfter for).

Om maleriet ikke blev repareret på tilfredsstillende vis, og hvornår forsikringstageren i givet fald havde mulighed for at vide dette, må afhænge af en bevisførelse, som ikke kan ske for nævnet, men som i givet fald bør ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Jørgen Nørgaard